

A Fővárosi Ítéltábla a Dr. Balázs Imre Ügyvédi Iroda (ügyintéző: dr. Balázs Imre ügyvéd) által képviselt felperesnek, dr. Gordos Csaba elnök által képviselt alperes ellen, ajánlás hatályon kívül helyezése iránt indított perében, a Heves Megyei Bíróság 2011. szeptember 8. napján meghozott 1.G.20.064/2011/9. sorszámú ítélete ellen, az alperes részéről 10. sorszám alatt előterjesztett fellebbezés folytán - tárgyalás mellőzésével - meghozta a következő

í t é l e t e t:

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét helyben hagyja.

Kötelezi az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 10 000 (tízezer) forint + áfa perköltséget.

A le nem rótt 36 000 (harminchatezer) forint fellebbezési illetéket az állam viseli.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

Az elsőfokú bíróság fellebbezéssel támadott ítéletével az alperes 2010. november 25-én kelt XII-145/2010. számú ajánlását a fogyasztóvédelemről szóló 1997. évi CLV. tv. (Fvtv.) 34. § (3) bekezdés c) pontja alapján hatályon kívül helyezte, mert az alperesnek a fogyasztó ismételt kérelmét az Fvtv. 29. § (4) bekezdése alapján el kellett volna utasítania. Kötelezte az alperest, hogy a Pp. 78. § (1) bekezdése alapján 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 30 000 forint perköltséget, amely a felperes által lerótt 10 000 forint eljárási illetékből és ügyvédi munkadíjból tevődött össze.

Az elsőfokú bíróság ítéletének a perköltségre vonatkozó rendelkezése ellen az alperes élt fellebbezéssel. Álláspontja szerint jelen esetben a Pp. 78. §-a nem alkalmazható, ugyanis az Fvtv. 34. § (7) bekezdése értelmében a bíróság döntése kizárólag a kötelezést tartalmazó határozat, illetve az ajánlás hatályon kívül helyezésére vonatkozhat. Hivatkozása szerint ezen szabályozás indoka az, hogy az alperes anyagi jogi legitimációval nem rendelkezik, nem személy, vagyona, szervezete nincs, jogok és kötelezettségek alanya nem lehet, kizárólag az Fvtv. állapítja meg perképességét ebben az egy típusú perben. Ezért perköltséget nem viselhet és nem követelhet. Véleménye szerint ezért rendelkezik a törvény úgy, hogy az alperes határozatának hatályon kívül helyezésén kívül a bíróság döntése más rendelkezést nem tartalmazhat, tehát a testület elleni pernyertesség nem eredményezhet perköltségre jogosultságot. Állítása igazolására hivatkozott az Fvtv. perorvoslati rendelkezéseinek különböző időpontban hatályos szövegére.

A felperes fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú bíróság ítéletének helyben hagyását kérte. Álláspontja szerint tévesen hivatkozik az alperes a lex specialis derogat legi generali elvére; ennek a jogelvnek értelmében mindig a speciális jogforrást kell alkalmazni az általános rendelkezéssel szemben. Felhívta a figyelmet arra, hogy jelen esetben az Fvtv. 34. § (7) bekezdése kizárólag a per főtárgya vonatkozásában történő döntéshozatalra vonatkozóan tartalmaz a Pp. általános szabályaitól eltérő rendelkezést, azaz a kötelezést tartalmazó határozat, illetve ajánlás megváltoztatására nincs a bíróságnak lehetősége, azt a törvényben meghatározott feltételek fennállása esetén csupán hatályon kívül helyezheti. Ez azonban nem zárja ki, hogy a bíróság a pervesztes felet a Pp. 78. § alapján perköltség viselésére kötelezze. Az alperes rendelkezik perbeli jogképességgel, így pervesztessége esetén viselnie kell a felmerült költségeket.

A fellebbezés nem alapos.

Az alperes fellebbezése az ítélet perköltségre vonatkozó rendelkezését támadta, ezért a másodfokú bíróság a fellebbezést a Pp. 256/A. § (1) bekezdés b) pontja alapján tárgyaláson kívül bírálta el, és az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp. 253. § (3) bekezdése alapján kizárólag a fellebbezés és a fellebbezési ellenkérelem korlátaira figyelemmel bírálta felül.

A másodfokú bíróság álláspontja szerint az elsőfokú bíróság perköltség tárgyában a jogszabályoknak megfelelő döntést hozott. A Fővárosi Ítéltábla teljes mértékben egyet ért a felperes fellebbezési ellenkérelmében foglaltakkal. Helyes az a felperesi következtetés, hogy az Fvtv. 34. § (7) bekezdése kizárólag a per főtárgya vonatkozásában tartalmaz szabályozást, e tekintetben a bíróság reformatorius jogkörrel nem rendelkezik, a kötelezést tartalmazó határozat, ajánlás megváltoztatására nincs mód, azt a törvényben írt feltételek fennállása esetén a bíróság csupán hatályon kívül helyezheti. Az Fvtv. 34. § (7) bekezdése azonban nem zárja el a bíróságot attól, hogy az általános szabályok szerint határozzon az eljárás során felmerült költségek viselése tárgyában. Nincs jelen ügyben

jelentősége annak, hogy az alperes perképességét az Fvtv. állapítja meg egyes ügyek vonatkozásában. Ezért helyesen döntött az elsőfokú bíróság, amikor a pervesztes alperest a felperes költségeiben marasztalta.

A kifejtettekre figyelemmel a Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság fellebbezéssel támadott ítéletét a Pp. 253. § (2) bekezdése alapján helyben hagyta.

Tekintettel arra, hogy az alperes fellebbezése eredményre nem vezetett, ezért a Pp. 78. § (1) bekezdése alapján a másodfokú bíróság kötelezte az alperest a fellebbezési eljárás során felmerült perköltség megfizetésére. A Fővárosi Ítéltábla a felperest képviselő ügyvéd munkadíját a bírósági eljárásban megállapítható ügyvédi költségekről szóló 32/2003. (VIII.22.) IM rendelet (2) bekezdés a) pontja és (5) bekezdése alapján állapította meg. Az alperes illetékmentessége folytán le nem rótt fellebbezési illetéket a 6/ 1986. (VI. 26.) IM rendelet 14. §-a értelmében az állam viseli.

Budapest, 2012. január 19.

. Németh László sk.
a tanács elnöke
. Molnár Ágnes sk.
előadó bíró

Dr. Merőtey Anikó sk.
bíró

A kiadmány hitelül:

Réczi Imréné
bírósági ügyintéző